

dering af ens kompetencer, også selv om det kun gælder for dem, der har en højere uddannelse end en erhvervsuddannelse.

Kl. 11.45

Jeg er selvfølgelig godt klar over, at lovforslaget her følger lov om åben uddannelse, men regeringen har jo selvsagt mulighed for at undgå brugerbetaling for vurderingen af folks kompetencer, hvis bare regeringen ønsker det, ligesom den har undladt brugerbetaling for ufaglærte og faglærte. Det er et politisk valg, og vi vil i Enhedslisten endnu en gang sige til regeringen, at det er ulighedsskabende at indføre brugerbetaling. Så drop den del.

Det har selvfølgelig en konsekvens for efterspørgslen på en vare, hvordan prisen er, sådan er det, og jeg forstår ikke, at regeringen lige præcis på det her punkt aldrig har anerkendt udbud og efterspørgsel. Samfundet har naturligvis behov for, at flere får målt deres kompetencer og derfor får rettet sig ind i forhold til de efteruddannelser, de godt kunne tænke sig.

Ligeledes vil jeg igen nævne – det sagde jeg også tidligere – at det er fuldstændig uacceptabelt, at der ikke er nogen sikring af, at alle ledige kan få gratis adgang til vurdering af deres kompetencer. Ledige er måske dem, der har aller mest brug for sådan en vurdering, og derfor er det naturligvis urimeligt, at de skal være afhængige af velvilje fra deres aktiveringsmyndighed. Og nej, det er ikke nok, at ledige med ret til seks ugers selvvalgt uddannelse får finansieret deres deltagelse; det bør selvfølgelig gælde for alle ledige.

Derfor foreslår vi, at ledige sikres fri og gratis adgang til vurdering af deres kompetencer, og hvis det ikke sker, synes jeg sådan set, at det er endnu et eksempel på, at regeringen øger uligheden og bruger brugerbetaling på en fuldstændig vanvittig måde i uddannelsessystemet.

Det er ting, som vi vil forfølge nærmere i udvalgsarbejdet, og derfor kan vi først senere give en indstilling til, hvad vi stemmer til det her forslag.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det var de helt berettigede bemærkninger fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som får mig til at ville stille et enkelt spørgsmål.

Det er min erfaring gennem mange år, også som uddannelsesmenneske herinde, at det største problem i virkeligheden har været at få merit, så man har fået anerkendt sine kompetencer,

og at vores uddannelsessystem i virkeligheden ikke er gearret til det. Vil fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke anerkende, at det i virkeligheden er et større problem, end at vi risikerer – og det er jeg enig i – at man forringer det ved at sige, at nu kan en faglært eller en, der har forholdsvis meget efteruddannelse, ikke få en fuld uddannelse?

Det største problem har efter min opfattelse været, at uddannelsessystemet ikke har anerkendt de her kompetencer og i virkeligheden bare har sagt, at man kan starte forfra, og skulle man have merit, kunne man jo være kommet til dansktimerne, hvis man havde en hf-eksamen, der var nogle år gammel eller noget andet.

Det var bare lige for at høre, om det i virkeligheden ikke er her, hovedproblemstillingen ligger.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at det naturligvis er det største problem. Det er i øvrigt også et problem for folk, der kommer fra andre lande end lige præcis Danmark. Så der er en lang række områder, hvor det ville være rigtig godt, hvis vi i Danmark var lidt bedre til at anerkende nogle kompetencer, der er opnået på anden vis end gennem det her meget firkantede og formelle uddannelsessystem. Så det er jeg fuldstændig enig i.

Der er blot det, at selv om man så laver en forbedring, skal man jo ikke være blind for de risici, man løber ved at lave de forandringer. En af dem er naturligvis, at en arbejdsgiver spiser en medarbejder af med at sige: Jamen søde ven, nu går du der hen, og så finder du lige ud af, hvad dine kompetencer egentlig er. Når medarbejderen så kommer tilbage med et stykke papir, hvor der står, at man har fået diplom på, at man kan nogle bestemte ting, så siger arbejdsgiveren: Der kan du selv se, du har slet ikke behov for at tage nogen efteruddannelse. Vi ville jo gerne have, at det blev brugt som springbræt til at tage det næste skridt rent uddannelsesmæssigt.

Det er altså bare for, at vi ikke på forhånd hyl-der det så meget, at vi glemmer de ting, der kan være problematiske.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er nødt til i den forbindelse at fortælle en lille historie fra det fynske, hvor man i vores regeringstid fik sat nogle ekstra penge af. 10.000